

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 14. Dum se indignum, accusat, fit Deo dignus: hunc imitantur, qui dignè ad Christi Domini accedunt Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

quod iam accipiam, aut perfectus sum, sequor autem, si quomodo comprehendam. Sic ambulo, ut cui adhuc multum superest itineris: multa mihi desunt ad perfectionem. Illico adiungit: *Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus.* Retolutorie, nos, qui perfecti sumus, hoc sentiamus. Adest D. Hieronymus & ait: O Sancte Apostole, num forsitan oblitus eorum quae modo dixisti: *Non quod iam perfecti sumus?* Si hoc ita sit, quomodo continuo te inter perfectiores annumeras, & ait: *Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus.*

Caelestis plane haec est Philosophia, ait D. Hieron. quinimo ex hoc ipso perfectus est, quod se inter imperfectos annumerat: nec est quidquam quod adeo hominem sanctum perficiat, quam ex submissa humilitate se imperfectum accusare, & nihil reddere consummarum, & tam cito ad virtutis promouet apicem sicut de se opinari, quod nec primum quidem pedem fixeris in via perfectionis.

Hic multa nobis essent dicenda, verum sufficiat, ut intelligamus, quam se noster Centurio prodat lucis aeternae radiis illustratum, & clarè credat Christum, Deum esse, & ad obtinendum ab eo diuina sua dona, optima esse medium, se illis indignum iudicare: hoc enim ipso, dignum se reddet. Aduerte (quasi) quam recto ordine procedat hic miles, ut (notatore Origene) ex ipso tota didicerit Dei Ecclesia, tempore sacrae Communionis: qualiter se quisque debeat disponere: subsidio sibi sumens haec verba, & quasi ex ore eius depromens: *Domine non sum dignus*, &c. Conuersatio est haec tam antiqua, ut tempore Origenis, eis fideles verbis vterentur iam à mille quadringentis annis: proposuit tamen Origenes facis acutum dubium.

Non s. in d. ueris.

II. Optima para- tio ad Communionem: *Domine, non sum dignus.* &c. 1. Cor. 11. 29.

Tu, qui ad sacram Synaxim accedis, quid ditionem: *Domine non sum dignus*: Caue ergo tibi, si te indignum agnoscas, & ut talem proprio te ore iudicas: quomodo tam audax ad diuinum hunc panem accedis? An Apostoli vocem ignoras: *Qui enim manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit?* Ipse pro te respondet, qui mouit quaestionem, & ait: quoniam optime facis, nec vlla reprehensione dignus, qui tali confessione humilis accedis: *Domine non sum dignus*. Nihil enim tibi magis prodicit, ut reddaris dignus, quam te agnosces, ex parte tua omnino indignum: & quo submissiorem tui habueris ipse cognitionem. Hoc supposito, quod conscientia non remordet alienius mortifici peccati eo eris dignior, & maio-

ri spiritu poteris feruens accedere. O adamus, fulgidissime, Magister doctissime, quam clarè nobis lux illa patescit, quae mentem tuam illuminat, quae dare lucem sufficiens toti sit Ecclesiae.

§. 15. *Opera bona subsidio veniunt Centurioni tempore necessitatis; mala vero tibi erunt obstacula, ut videlicet in mysterio Christi.*

Aliud praeterea tibi pensandum offertur, in eo quod Sacerdotes aiunt: Dominus, dignus est ille Centurio tali beneficio. *Dignus est enim gens nostram, & Synagogam iudificauit nobis.* Quando ipse se tali beneficio proclamatur indignum, quod desiderabat, ecce prodeunt Sacerdotes, repraesentantes bona opera ab eo facta, quae cum dignum efficiant: *Dignus est, &c.* O quantum prolunt opera praemissa in Dei honorem: ut dum in conspectu Dei in die necessitatis veltrae offeruntur, vobis id quod petitis, ipse largiatur. Mysterio non vacant verba illa, paulò ante citata ex Iob, quando factus cumulus dolorum, vulnerum & lepra sedens in sterquilinio, à Deo poscit auxilium. Declarat et Eliu eius amicus, qui iure sperare possit à Deo & recipere sanitatem dum infirmatur: subsidium, quando pauperitate premitur: solatium dum tribulationem patitur. Quis obsecro, erit ille? Ille erit, qui talia in Dei obsequio fecerit opera, ut dum ad eum exstrato, ubi decumbit infirmus, aut de carcere, ubi iacet conclusus, aut ex labore, quo angustiauitur, recurrit, possit Angelorum quisquam Deo talia offerre obsequia, & dicere, Domine, iustum est, ut hoc ei praestetur beneficium: laborauit enim ad tui nominis gloriam, in hoc, & in altero: sic erit, ut id quod praetendit, sit obtenturus. Si pro eo Angelus loquens: *omnium de similibus, & annuntius hominis avaritiam, miseretur ei, & dices: Libera eum, ut non descendat in corruptionem, inueni in quo propius es.* Ita legit D. Gregor licet parum distet. *Libera eum, ut non descendat in corruptionem, inueni in quo propius es.* Ita legit D. Gregor licet parum distet. Felix ille, qui bona exercuit opera in Dei obsequio, occurrendo pauperibus, defendendo pupillos, infirmis ministrando, viduas propugnando, redimendo captiuos, ut quoties in angustiis ad Deum recurrat, accurrat pariter illuc Angelus Custos, aut alius quidam, Omnia Diuinae Maiestati offerens ea dicat: *Domine, bene uolentem tuam largire dona: Dignus est, ut per hoc tibi praestet.* Ad hoc autem repraesentabit, praestetur